

M

Dramatiska
Sammankomsten

Divertissement
gifvit

H. A. G. A.

Nyårs-natten
Ar

1790

vid Bellman

Personerne:

Mr de Broen	Mr Charles Uttius
Mr Björn	Fru Remis
M ^{selle} Lof	Mr L. Hjortsberg
Mr Hjortsberg	Mr Schylander
M ^{selle} Holmberg	Mr de Broen.
M ^{selle} Frank	Mr Grönström.
M ^{selle} Wibergsson	Mr Fredric
Ordningsman	Mr M. Hjortsberg
Ståhl	Mr Ståhl.

En gammal blefferad Soldat.

Soldatens Dotter ——— M^{selle} Lof.

(Skådeplatsen är på Haga.)

Theatren föreställer en Schouck, där Sessions bordet
till öfverläggning är framställt - I ett hörn syns ett
mindre bord med Plabeauer, Många ljus i Super-
ba Akkar uplysa Confecturer, glas och Bouteiller. m.m.

Sceny 1.
Mademoiselle Lof. Hjortsberg.
M. Lof.

Att någon kunnat gilla
Ett sådant Reglement - där man juft, ta mej fan,
I fyrte Raders tvång, skall utan till om då'n
Sin hjärna så förvilla,
Och vid sin Toilette, så mycken tid förspilla,
Att i sin Skalle så inpräglad hvarje Ord
Och ändå vara glad
För, att ej spela illa.
S. Hjortsberg ar det Du - nå, nå! var bara stilla

Hjortsberg under en hop fakker!
Hur mär väl Din amour för mig, mitt hjerta lilla

Nympens Hyacinth och Paphos Myrtenblad!
I Dina ögons Ad ler jag Cytheren binna
Mselle Lof

En triflade beslut! - Jag kan ej annat finna
An vederbörande vift någon fint uppfinna,
Ean ger jag sådant grål.

Hjortsberg

En kys med l'eau d'la Vent - min Nådiga Gedinna!

Mselle Lof

Jag säger än en gång, hur kan ~~Paph~~ Actriem hina,
Med fyrts Raders längd och ändå spela väl?
Hvar Rad har åtta ord, och det bör man besinna

Hjortsberg

Att njuta Snilletts lön, och vord att afvund vinna
Tillhör en stilla Sjal.

Mselle Lof

Men hvem? - hvem fan är född att läsa sig ihjäl
Och en Capelldräng jämt i trappan höra tralla,

Och se Ordonnateurn på Bas Violen falla,
Och druka som en häst och skina som en Sol,
Och höra Oboe och natt och dag Viol?
Nej! affked skall jag ha, man bör det billig^t kalla
Och förr skall stå på språng min fjörsta kost och kjöl.

Hjortsberg

Sitt ner - Si här en Stol.
Min Nådiga! sitt ner; Vi samlas rätt nu alla
Meselle Leif

Jag känner mitt Contract
Hjortsberg

Och jag dem som befalla.
Men i fortrönde hör - Vårt Reglemente - Lär
Min Nåd! det samma of - som uti andra Riken.
Vet hon väl hvad det är?
Jo, med en ädel vink att gillas af Publiquen
Som Snillets Dommar bär.

Men, à propos, Ma chere!
En liten à la glace, - En Lingon Saladiere,
Och en obruten kork af Skjönaste Madera.

Mselle Lof

Jag känner mitt Contract - jag spelar intet mera.
Gå bara - ta mei fan - om jag blir mer Er Vän.

Hjortsborg (med häftighet och defert knifvan)

Je veux de cette couteau en sanglante mon Sein.
(med faller på knä)

Scene II.

De förre.. Ordningsman.

Ordningsman.

Hä, hä! en Tragedie, hvad den var grafelig den!
Mig tycks Brynilda se och hennes Sigurd Sven
Men hvad är klokan nu? (Ser påuret) En sak rätt svår at finna
Att ingen syns, men rik! hvad ser jag?

Mselle Lof

Tjenarinna.

Ordningsman.

Har man Mamselle?
Mamselle Lof

Så där i denna forgermäst.
Ordningsman.

Har intet Herr de Groen än kommit buldrandes?

Hjortsberg ser ut att förfret!
Nyss rullade en Chaise, men ögat kunde ej finna
Att skönja hvem den var.

Ordningsman

Ar Reglementet klart - Om jag får lof påminna,
och kungens höjst besinna
Som aldrig uppskop tal.
Mamselle Lof

Det är ju en Lecture, rätt artigt nog, min sann
Med paragrafers gräl, afdelningar och Lagar.

Hjortsberg med en presenter tallrik!

Ett glas Bourgoigne, i fall det smakar och behagar
Ordningsman tar glaset, ser på klockan.
Hvad tiden går för fort!

Hjortsberg

Liksom han alltid gått.
Ordningsman.

Ja, Gudske lof, vår kung vi lyckligt återfått

Hjortsberg

Ja, Sverige följer än den gamla rena läran.
att omma för sin kung.

Ordningsman (dricker)

Ofs felas blott Herr Björn att utrop göras kan,
oh sakerna tas för; - Men zi i år kommer han.

Scene III.

De samme som förr. Björn.

Ordningsman.

Välkommen, Min herr Björn! hörs ryktet ej förmåla
Om någon kommer mer? Det gör juft hufvudbry.

Björn

Om de ej vid en båt på Ullas på hornet grata
oh blanda mot hvaran uti en In promptu.
De sakert varit här.

Ordningsman (med klubban slår i bordet)

Na, lika godt! må göra

herrskepet

Herrskapet sätter sig - hvad är det? låt oss höra,
Hvad är det för ett larm? - En röst som en Basun!

Scenen IV

De samme. Samtelige Acteurer och Actricer in-
komma och dejeuner, samt därefter genast intaga sina
Stolar. Under det de Broen hörs utanföre, aflägga de
sina Pelicer och Muffar &c.

De Broen (utanför)

Det är min hustrus piece.
Hjortsberg (med hög röst)

Och det är den de Broen.

de Broen (utanför)
Sig! - gråla intet - sig! - Ni Era dumma själar.

Hvad fan, hvad säger han?
Mselle Lof

Ordringsman (med klubban)

Mitt herrskap! - framför allt, betrakta blott en sak
Wårt Rum ju invigd är åt Vitterhet åt smak
Där vid en vordad blick Rideaun dras up och ned er
Med en förädling Kraft at värka guda Jeder
Och hvarför sådant larm i trappor, skrubb och skrank?

Men

Men ropa upp herr Björn.

Björn
Hon efterfrågas här. — hon svarar ej, thy värre!
Hon torde komma snart.

de Broen.

Las Reglementet herre.
Hon pliktar vara prompt.

Björn.

An Madelle Holmberg då — hon intet Er besväg.
Hon intet heller har.

Ordningsman.

Hon plär ej dröja jess.

de Broen.

Godt! hon skall Laffan rikta.

Björn

Ah! Herre lagom het! —

de Broen

Hvad! skall hon intet plikta?

de Broen.

Björn

Hon plikta ska, vet ni
Det är då vi få si.
Sag är ja god som ni

} Nej, denna gången fri.
} Allt lägger ni Er i
Ordningsman (med klubban)

God herrar! låt nu bli.
Ty lika äfventyr — vißt intet älska vi

Mette Lof. Hjortsberg (på en gång)

En sådan vår Session kan Directionen klandra
(Mette Lof går ut förargad)

Ordningsman vid protokollet till de Broen.

Ad protocollum tags det ena med det andra,
Emedlertid ge ljud! - som jag nu klubban sträckt,
Så vill jag lägga fram till granskning, ett project
Till en Repertoire för omtrent 14 dagar
Tre gången spelas skall i veckan.

de Broen.

hvad bebagar?

hur fan skall det gå till?

Hjortsberg

Ah! - det går ganska väl

de Broen.

Ja, mellan Jäs och Bask det kan ha fina Skjäl

Ordningsman.

Kom, sätt sig, Herr de Broen. (faller sig ned.)

de Björn

Om jag får lof få ordet

Nej det skall intet ske - förv. skall jag gå från bordet
de Broen

Ordnings man.
En samfällt Enighet är oss ju anbefallt
Eror oljud plikt på Björn
de Broen.

Ej kånstolöfer Själ. Ej detta blodet kallt
Björn Som bor i denna maga.

Ordnings man.
God Herrar! Trentimmer! - Låt oss till minnes draga
Vi hafva intet secht Spectacle - Lifspan. än
Var god och läs, Herr Björn! och varen tyffe sen!
(de Ballera)

Björn läser:

Pro primo, Fisdagen: Rongdala Riddaren.

Som red till Blåkulla med hela Riddar-Släkten
de Broen.

Björn continuerar:
Thorsdagen är bestäm'd: Ovåntade upstäcket.

pro tertio Lördagen: Behagsjukan igen.

pro quarto ges åt Staten: Prediken, advocaten.

Och därpå Sune Jarl han följer i sin Tour.

de Broen Sjungen.

Står jag Brudgum, eller hur? - piram!

Hortsberg (särmar. I det samma hörs batten)

BIÖTT.

För oljud pliktas bör - och det bör bli en Regel

Scene V.

De öfrige. M^{selle} Frank. M^{selle} Holmberg

M^{selle} Holmberg.

Jag såg ut som ett troll när jag stod för min Spegel.

M^{selle} Frank.

Kvad kan jag rå där för? Lågg in till Direction.

M^{selle} Holmberg.

Men vet ni hvad, Mamsell, den Sol skall ej uppinna
att ni ska ta mitt lif - om jag är ärlig kvinna.
Ni vill mitt Snodlif ha - hvem ger Er lof darsitt?

M^{selle} Frank.

Med Er at byta ord, mamselle jag intet vill.

M^{selle} Holmberg.

Och Ni är alltid van ha nycklarna till Skrinet.

M^{selle} Frank.

Och Bokhallarn och Ni förliks om Magazinet.

Melle Holmberg

Mitt Snörlep, vet Ni hvad med Ofversyg och Ben
kan en Greffinna ha... (Melle Holmberg får Generalstämnes)

Ordningsman

Vet, hon ej är allen.

Hjortoberg

Där somnar hon. go natt. - Luktvatten hit åt henne.

Sla' adern up på de Broen.

Ordningsman.

Jag juft får lof bekänna,
att ~~det~~ föra klubban rätt, där till höfs tålmod -
Sitt, Mansell Wibergsson - Sitt vackert, - var så god!

de Broen.

Men à propos, en sak - hur ska vi den afgöra?

Alla

Swad är det för en sak? - (de Broen.) Jag skall, om man ska höra

Ödmjukast bara be få tala ut til punch;

Men ack! hvad detta gräl mig alltid faller tungt!

Som til exempel nu, Pilspengarne go vänner!

Scene VI.

De samme som förut (utom Marsk. Löf.) Ståhl.

Ståhl.

De långa piëcerna, thuy värr jag arme känner;
Och skall två på en dag upföras nu som för,
Så sannemlig för Guds, får Jonsson bli Souffleur.
Kvad kosteliga glas och porter uti krusen. (Hans går till det
framlätta Liqueur
Den skönsta hälfodeck uti vår kalla Nord. bordet.)

Ordningssman.

Vill herrskapet till slut afhöra några ord?
Noem är som tar af Gufen? (Någon springer till
denne funktion.)
Ett Divertissement inlämnadt på vårt bord
af Lieutnant von Holthusen,
Uti heroiska vers - med blick och blod och Skott,
Bataille vid Ingo kalladt.

Björn

I så förfärlig eld, där Bomb på Bomber knallat,
Har mungen Juär Blesure har Lieutnanten då fatt!

de Broen.

Var intet Malicieux - Ni ska mig ej förgåta.
Hör Ni som är så gwick - Min kära vän! just Ni
Som med så bleka drag uti Er poesie
Vill utaf idel Rim en krantz Apollo flåta,
Hvi har Ni ej i dag Er penna skurit an?

Ordningsman.

Jag ber Er, Herr de Broen, jag ber Er som en Vän
Svarför hans vackra vers - ofieda och förklena;
Hans Stil ju idel är, hans tankar äro rena.
Men alltid grålar Ni, och huru står det till?
Svarför hans vers ej god?

de Broen.

Jo därför jag så vill?
Björn

Fler Diversififfements i æter sammandraga
Dit blir ej mer mitt lott - mins hvad i spieen står,
Som spettes af de små, och om jag mins, i ar
Jag vill just denna gång. Aroph til ett exempel säga
att

Allt kungen knapt får lof att resa ut till Haga
Förn Diverbisement förfoljer språr i språr.
de Broen.

Nå, vill Ni intet - Topp! - jag nog utvägar får
Jag känner Bellman grant.

Björn Jag gör också det samma.

de Broen.
Han skrifven, vet Ni hvad - mig den och den annama,
Förtjusad i sin kung - som hvarje Svensk och jag
Ett nytt Poëme på stand.

Ordningman.

Med klubban å en ett slag.

de Broen.
Vi må vår kungen Sang på denne timma lämna
Vid årets tidsta kväll, få ar mitt tycke, mitt,
Och underdånigst där med tacksamt hjerta nämna
Har för vår fosterbyggd hans ädla hjerta strid
Bravissimo! alla de Broen - och ja vi alla svara
(de samtliga hederliga och bl. punnor, och
fatta sig i ordning att skriva hvar och en)

de Broen.

Orh det skall tryckas det, och vinsten, lig nu bara
Skall delas oförrikt intill sin fästas Räst
Till de Soldaterns Lön - som fäktat kungen näst

Mselle Holmberg
Den vinsten blir ej stor.

Mselle Frank

Par Plåtar eller fyra

Mselle Wiberghson.

7 Guds och kungens namn bli slika skänker dyra

Mselle Holmberg
Hvem skall den gåsöan få?

Stall - Jo, att Soldaten Lind,
Kan, den Soldaten där, som står där ned vid grind
Med sonderskutit ben, och hänger vid sin Lyra
Sin Dyre konungs lof.

Scene VII.
De öfrige jämte Mselle Lof.
Mamselle Lof

Vet herrskapet hvad hande
Just som Ni trätte måst, jag mig från laget vande

att lyftna på ett spel, en Lilla hvad det är.
Nu, om det roar Er, så har jag Spelman här.

Låt honom komma alla in, och ej hans Spel förvilla.

Ordningsman.
Stig fram du Hedersman!

alla. God afton! Gubbe Lilla.

Scene VIII.

Soldaten med Lyran; Hans dotter. De öfrige
lyftna på Spelet och stundom skriva sina
pletter, som Accompanjeras af Soldaten, sedan
Soldaten sjungit en Tr. promta.

Soldatens Dotter, (ledande sin Far.)

Annå ett steg - Si så! - tag mej i hand, min Far!

Annå ett enda steg - det ingen fara har.

Men hvad det gramen mig, att mig Naturen nekar
En Stridsmans arelon i krigets Wardalekar.

Doik, utaf hjertat någ - min Far! - tag mej i hand
att Du här väpnat Dig för kung och Förfestard

På Dina Fäders vis med trohet och med ära
Ack! om jag kunde Des på mina armar bara.

Sedan sjunger Soldaten en Fu promptu, accom-
pagnerad af sin Gittra.

Hjortsberg.
Min lilla vers är gjord, som herrskapet befallt.

Ordningssman.
Nå, var så god och sjung, men tygste öfver allt.

N° 1. Hjortsberg.

Ner vid Haga vid gränd
Står en Soldat båd' krympling och blind,
Som hört Trumman i Säll ^{Trum} | : : : | alla trumla
Som har stått, när det smått i boret
Och kyst hvarst fjät till konungens lät, ^{Trum}
Alltid rast när det gått de trumla
Man, som jag är konnet
Och intet någon krigs marionette.

Klang! Gustavernas ätt. (alla trumla)

N° 2.

M^selle Lof.
Så tindrar fram ett nyårs blos,
Ur molnens ^{drim} hulna Dimma
Om himlen bönhör hvar af oss
Skall det lycksaligh glimma.

Njut, Dyre Kung! njut Nestors år,
Bind Lagren vid Din krycka.
I medlertid i Hjeltars Spår,
Vi önske Dig ny Lycka.

N° 3.

de Kroen. regnas
Det nya året sig
Med Måhn i morgon bitti,
Då skriva vi - hör - sig Ni - sig!
Är Sutttonhundra Kitti.
Håll truten på Er - Låt mig få
Ett Rim ur hjärnan bräka,
Kring Flaga Stränder sku vi gå,
Ett oak med Bjällror åka.

Men Gud bevara vår Monark
I detta årets skiften
Så att hans hand arm, i Friden stark
Vår evan slår till greiften,
Må sen på denna park igen
Där Klomsterfallet sig krika,
För Fosterlandets Jofsta Van
Minervas altan roka!

N° 4. M^selle Wiberghson

Annu varar Julen än
Annu smäller Ryttarn klack mot klacken,
Och Rusthållarns unga Swen
Loffar sin Liffol på Backen,
Marjo hon niger och bugar sig jen
Och Pelle och Olle buga igen //

2 #
Den som för sitt Fosterland
Delat med Monarkens Hjertans fara
Kan, trots bindlar, jär och Wänd,
Alltid lika lustig wara
Kan kan befälla den skönaste hand,
Kanske befälla än mera ibland //

3 #
Kommen kungen, lofwat Pehr,
Pelle som bor i wår Sörken stuga,
Att han skall i fält ge wät
Med sin Nyårs ~~gafwa~~ ^{gäffwa} sig buga.
Kungen ju hedrar och alltid har kan
Den som lyttäcker sin Sjal som han än //

N° 5. M^selle Holmberg

Jag upstämmt min Lyra wid min fäng
Att med Löfterna draga

I hvar och backe, kort eller lång
Som slingrar sig ^{ned} til Flaga,
Att med en roff förghedad' och stark
Loffsjunga Gustaf, Seclers Monark,
Som med sin hand, Ur krigets brand'
Omfattar sitt folk och sitt Land.
N° 6 M^olle Frank

Dyre kung! Du är vår
Och hvar Svensk Dig nya Lagrar spår
Gamla äret rymmer

Och ett förestår.
Må och Ditt bekymmer

Mera lättas i år.
Nog Din kungliga Själ
Wakat för War ära, vår frihet - vårt wäl.
Målnet är vår himmel skymmer,

Men Din Visshet stillar stormen, Solen uppgår

N° 7 Björn Västmanlam, sedan Thorus!

Sig molnena nu sammandraga
Tungt, tungt, tungt bortskymma Flaga
Ren stjernorna glimma så swaga

Och Skogen mörknan och flyr;
I Luften stormar och yr,
O kling! Din hvila så dyr.
Gack, glad Din hvila att taga
Lugnt, Lugnt, lugnt hvila på Haga.
Sen när sig Skyarne daga
Ditt folk med mildhet Du styr!

Därefter står Ordningsman med klubban i bordet, och säger.

Som ej för denna gång nu mer är att andraga,
Så få vi från hvar min ett vänligt afsked taga.
Emedelsid war juuk till Kungens Konung går
För Gustafs dyra wäl i det ingångna år!

Ursätte.
Ursätte. Frank. Ursätte. Holmberg. Hjortsberg

Kom, Dyre Landets Far!
Kom ett wårt offer taga.
I Parken utaf Haga
Wi bege oss en hvar.
Var ~~hvar~~ wårt betungu,
Wid Kronans Glants och präst;
Bliw Snittlets andamal
Att gläd Din ära Junga

Slut.